

[Dagmar Andreassen.]

trafikikkerheden. Jeg er ikke i besiddelse af oplysninger, der kan fortælle mig nu, hvor galt misbruget er. Jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan få mere oplyst, men vi vil altså ikke på forhånd afvise at gå ind i en forhandling om dette lovforslag.

Lütken: Vi har jo i dette land gennem mange år haft en relativt høj beskatning på personvogne, og det har der været nogenlunde enighed om. Nu er vi i den situation, hvor det har vist sig, at forudsætningerne for at lempe beskatningen stærkt for varevogne synes at briste. Vi oplever sikkert alle sammen, at vi bare i vores egen bekendtskabskreds kan se, hvorledes folk skifter vogne ud. Hvor de tidligere har haft en personvogn, anskaffer de nu en eller anden form for varevogn. Det er jo også sådan, så man ligefrem kunne have en fornemmelse af, at firmaerne, der sælger, lokker. Der er jo vitterligt biltyper inden for varevognene, der stærkere minder om sportsvogne, næsten, end de minder om varevogne, og det er jo klart, at dermed er man inde i en situation, der om jeg så må sige, undergraver den linje, vi har haft i beskatningen af personvogne.

Man kan også stille sig tvivlende over for, om dette er en fornuftig foranstaltning set ud fra kørselssikkerheden; da det er forbudt at have passagerer med på andet end forsædet, er det jo fristende at sidde 3 på forsædet, og jeg tror ikke, det er særlig befordrende for trafikikkerheden.

Jeg tror derfor, det er fornuftigt, at man tager hele dette spørgsmål op. Det skal jo ikke være sådan, at vi i dette land skal køre i varevogne i stedet for personvogne, når bilindustrien stort set arbejder med to typer: den ene til personer, den anden varevogne. Det må være fornuftigt, at almindelige mennesker, som ikke har noget erhvervsformål med deres kørsel, anskaffer sig personvogne, og det er lidt uheldigt, når vi har haft en afgiftspolitik, som, om jeg så må sige, har forvredet hele dette område. Det er det, der, så vidt jeg nu kan se, er sigtet med den lovgivning, der her er foreslået.

I dette lovforslag indgår der jo, som det også er sagt af tidligere ordførere, en ikke uvæsentlig ting, ja i virkeligheden en meget væsentlig ting: man åbner op for den kritik,

der har været vedrørende den meget høje marginalbeskatning af sikkerhedsudstyret i bilerne. Vel er der her tale om en forsøgsordning, men jeg er ikke i tvivl om, at vi vil følge den linje frem, og jeg tror, at man i meget høj grad — i meget højere grad end det er sket — fra dette land, som er en relativt stor automobilimportør, og som ikke selv fabrikkerer biler, kunne stille større krav til importører af biler, således at det sikkerhedsmæssige udstyr i bilerne blev væsentligt bedre, end det er i dag. Det ville jo også falde i tråd med, at man nu vil nedsætte den meget kraftige marginalbeskatning for sikkerhedsudstyret.

Jeg kan på mit partis vegne love en velvillig behandling af det fremsatte lovforslag.

Med hensyn til de principielle bemærkninger, vi måtte have til hele lovkomplekset eller buketten, eller hvad man vil kalde det, vil vi komme tilbage til disse ting under behandlingen af buketkens øvrige forslag.

Finansministeren (Grünbaum): Det er vel ikke unaturligt, at man ved denne lejlighed også kommer ind på den økonomiske politik i almindelighed, sådan som det er sket fra et par af ordførerne. Jeg havde ikke tænkt mig at gå ind i denne debat, men jeg vil da gerne sige, at naturligvis er det det, der ligger bag ved disse forslag. De er led i regeringens økonomiske politik, således som det fremgår af indledningen til min fremsættelse her i dag. Det kan der jo siges meget om. Jeg vil kun sige dette, at vi fortsætter bestræbelserne på at opnå besparelser på statsbudgettet; det er stadig væk et led i regeringens politik. Og når man her har sagt, at vi intet har opnået på dette område, så mener jeg, at det må vi bestemt afvise.

Forrige år skete der besparelser, ret væsentlige besparelser, som førte til en nedsættelse af indkomstskatten med 2 pct., nemlig via en nedsættelse af folkepensionsbidraget fra 3 pct. til 1 pct. Der skete altså noget forrige år, både med hensyn til besparelser og med hensyn til at sætte indkomstskatten noget ned, altså netop den linje, som man har givet udtryk for her skulle være den rigtige.

I år er disse bestræbelser fortsat med besparelser på 2,4 mia kr., så vidt jeg husker tallet, og regeringen har tilkendegivet sin absolutte vilje til at videreføre disse bestræ-